

ખાસ બાઈ ભાઈઓને માટે

શ્રી ભૂષણ ગરબાવલી.

રચનાર કવિ જેસમ રવળ ભાગલીયા કચ્છ માંડવીવાલા,
છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર કવિ જેસમ રવળ ભાગલીયા
કચ્છ માંડવીવાલા.

૩૦ શેઠ ધરમસી ભવાનજી ઉતવાલાના માળામાં કાંદાવાડી મુબંધ.

આવૃત્તી ૧લી પ્રત ૧૦૦૦.

સંવત ૧૯૭૦ સને ૧૯૧૪.

કીંમત ૬ પાઈ.

ધર્મ વિજય પ્રેસ, પાંચધુની નં. ૫૭૨ મુબંધમાં
હરજીવન ભગવાને છાપ્યું છે.

1041075
1041075
1041075

4253

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૫૨૮૩

વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ~~કા~~ ભૂષણ ગરખાખખી

વિષય ૬ : ૪

શ્રી ભૂષણ ગરખાવલી.

દોહરા.

ગવરી પુત્ર ગણેશને નમન કરી નીરંધાર,
શ્રી ભૂષણ ગરખાવલી રચી કરું તૈયાર.
વંચાશે જો પ્રેમથી સુફલ થશે સહુ કામ,
જનુની વાંચો સૌ તમો કહો કવી જયરામ.

સમય સુચકતા ૧.

રાધા કૃષ્ણ વિના ખીજું ખોલ માં—એ રાગ.

સાધન સમય વહી જાય છે, રે યેની સાધન સમય વહી જાય છે,
ચાલોતો આજ ગુણ ગાર્હગોવિંદના ત્રેલોક્યમા વખણાય છે-રે યેની
અંતરજામી અલબેલો, અમારો, પ્રેમે કરી વસ થાય છે-રે યેની
ઉત્તમ ગુણો સૌ એમાં રહ્યાં છે નારદ પણ નિત્ય ગાય છે-રે યેની
મોરખીંછનુ વાલે મુકુટ ધર્યું છે અંતરજામી ઓળખાય છે-રે યેની
ખાંહે બાળુખંધ બેરખા બિરાજે, નંદકુંવર મુને સાહુય છે-રે યેની
કંઠે કૌસ્તુભમણી ધરે છે રશીલો, ચર્ણુ કમલ ચીત ચાહ્ય છે-રે યેની
દેવચ્છ આભૂષણ પીળા પીતાંબર, પ્રેમે પ્રભુ પરખાય છે-રે યેની
જયરામ કહો એવા ગોવિંદના ગુણ, સંતો વિના ક્યાં પમાય છે-રે યેની

કૃષ્ણ ચરિત્ર વિષે ૨.

રાગ ગાડી આવી ગુજરાત.

સાહેલીએ મળી સૌ આજ ચાલો તો હરી ગુણ ગાઈએ.
અવિચલ પદ જેથી પમાય, કહો તેને કેમ વિસરિએ—ટેક
સાખી.

કમલ નયન શ્રી કૃષ્ણનું જો ધરિએ નીત ધ્યાન,
ભવસાગરનું ભય ટળે, કૃપા કરે ભગવાન,
એવા છે કૃપાળુ શ્રી જગતના રાય-ચાલો તો,
માખણ છીકે મેલીયાં, ગારસ ધરની માંય,
ચુલે ખીર ચઢાવિયા, માત જશોદા ત્યાંય,
કીધાં ત્યાં શ્રી કૃષ્ણજીએ સ્તન પાન-ચાલો તો.

ઉભરાતું જોધ ખીરને, ગભરાણા તેવાર,
માત જશોદા ઉઠીયા, કૃષ્ણ તણ નીરધાર,
વાહાલોજી વિસ્મય, ત્યાં થયા તત્કાલ-ચાલો તો.

એક સમય શ્રી કૃષ્ણજી રમતા ચોક મોઝાર,
ગાડું ત્યાં ઉલટાવીયું, ચરણ કમલથી સાર.
વાલો મારો કૃષ્ણ, મહા બળવાન-ચાલો તો.

તૃણાવર્ત તર છોડીને ઉડી ગયો આકાશ,
હરણ કર્યું શ્રી કૃષ્ણનું, પુર્ણ કરિ અભિલાશ,
દ્વિધાં છોડી બાળકને તેણીવાર-ચાલો તો.

કૃષ્ણ ગળે બાઝી પડ્યા તૃણાવર્તને સાર,
મણી પમાડ્યો તુર્તમાં અવની પર તે વાર,
આનંદિત વૃજના થયા નરનાર-ચાલો તો.

વિરમય પામ્યા ગોપ ત્યાં વગી જસોદા માત,
સ્નેહ થકી બોલાવીયા ગઈ બાળકની ઘાત,
બગાસામાં દિઠું જગત પરમાણુ-ચાલો તો.

મહિમા કૃષ્ણ ચરિત્રનું લીલા અપરંપાર,
જે વાંચે તે ધન્ય છે પુરૂષ અગર કોઈ નાર,
કહ્યું જયરામે પ્રભુને પ્રતાપ-ચાલો તો.

સંપ વિષે ૩.

રામ લક્ષ્મણ વનમાં સધાવતાં એ રાગ.

સંપી રહેજો બેની તમો સૌ મળી, તણ દેવી અયોગ્ય જે ચાલ
ઉછરતી છે બાલ સૈયર આ સંસારમાં.

દીપી રહેલું દિસે સંપ સર્વદા, તેના ઘરમાં લક્ષ્મિનો છે વાસ,
મટી જાય ત્રાસ-સહીયર.

સંપી રહેલી દીસે બેની સાસરે, જીવો તેનો જઈ ઘરવાસ
કેવો છે પ્રકાશ-સૈયર.

ધન્ય માત તેની તમો જાણવી, જેણે સંપ કર્યો છે ફેલાવ સુફલ
તેનો દાવ-સૈયર.

વૈરી કરતા રહે દેખી સંપત્તે નીંદા કરતાં દિઠાં નવ કોય લજ્જા
શાને ખોય-સૈયર.

મન ગમતાં મુખો હોય માણવા, સંપ સેવો મળીને સદાય
રીઝે જગરાય-સૈયર.

મરજાદ મુકી નવ ચાલવું સંપી રહેવું સદા ઘરમાંય મુખી
તો થવાય-સૈયર.

નણંદ જેઠાણી સામુ સુલક્ષણી તેને મુખથી દેવી નહી ગાળ
વચન માફ પાળ-સૈયર.

સત્ય જાણી એ રીતથી વર્તશો પ્રભુ પૂર્ણ કરે નીજ હામ
ઠહે જયરામ-સૈયર.

ઈશ્વર મહિમા. ૪.

છો પૂર્ણ કૃપાલુ સુંદરવર શુભ શ્યામરે વહાલાળ.

કરુણા સાગર શ્રી કૃષ્ણ તમારું નામ મારા વાલાળ.

અલખેલા અંતરજામી રહેજો સાહ્યરે વાલાળ.

નૌતમ ગુણ આપ તણા પ્રેમી જન ગાય મારા વાલાળ.

વાંસલડીથી વૃજ વનિતા વસ કિંધીરે વાલાળ.

આશિષ વાસુકી નાર તણી પણ લીધી મારા વાલાળ.

ગોવર્ધન પણ કર આંગળીયે તોડ્યોરે વાલાળ.

દંદ્રાદિકનો અંતરનો પડદો ખોલ્યો મારા વાલાળ.

હૃદય અમારું આપ વિના અકળાયરે વાલાજી.
 આ અંતરની વાતુ કેને કહેવાય મારા વાલાજી.
 સ્નેહ તણા આરંભ કર્યો શા માટેરે વાલાજી.
 રઝળાવી મેલ્યા વનડા કેરી વાટે મારા વાલાજી.
 પ્રથમ કરાવ્યું અમૃત કેરું પાનરે વાલાજી.
 પાછળથી દેવું શું વિખડાતું દાન મારા વાલાજી.
 નવ જાણ્યું જે આ રચી સ્નેહની ફાંસીરે વાલાજી.
 હરદમ એવી શું કરી રહ્યા છો હાંસી મારા વાલાજી.
 કપટી કેવા ઉદય થયાં છો આપરે વાલાજી.
 મુને નડ્યાં તમારા સ્નેહ તણા પરતાપ મારા વાલાજી.
 સાદ્ય થશે તો વાત કરીશું સીધીરે વાલાજી.
 નહિં તો સમજેકે ભાંગ ભલેરી પીધી મારા વાલાજી.
 નયણે નીરખુ હું કદી હવે જે નાથરે વાલાજી.
 જયરામ કહે ભેટું ભીડી બેહાથ મારા વાલાજી.

અંદ્રાવલી વિયોગી બાર માસી ૫.

રાગ સીતાજીના બાર માસીનો.

સખી કારતકે કરણાવતાર, શ્રી કૃષ્ણજી ક્યાં ગયા.
 ઘેલી બનીને રહી જોવું વાટ, પ્રિતમજી સધાવિયા.

સોખી ચમકતી ચંદ્રની રાત, સમય છે સોહામણો.
 વહાલા વગર રહું નવ જાય, લાગે છે ખીહામણો.
 સખી માગસરે મહિલાનું મન, ચતુર ચીત ચાલ્ય છે.
 ગુણ ગોરિંદના જ્યાં ગવાય, વિવહલ મન થાય છે.
 ચંદ્ર વહની ચપળ કહેવાય, રહે કેવી રીતથી.
 દિવ્ય દરશન દધ દીનાનાથ, જયું ભલી પ્રીતથી.
 સખી પોષે પ્રભુનો પ્રતાપ. અમોને ન વિસરે.
 ધ્રુવે ટાઢથી થર થર દેહ, કમલ નવ ઉગરે.
 એવે માસે હિંમત કેમ થાય બુઝં જલમાં જઘ.
 હરી વસિયા રૂઢ્યનીરે માંય બતાવું કોને કહી.
 માહ મહિને વસંતનો મેહ વિજેગી વિચારતા.
 અલખેલા વિના રંગ રાગ, અમોને ન સુઝતાં.
 આવો મોહન મહાપતા ઘેર, રહી જોયું વાટડી.
 અધીરી હું થઈ પ્રભુ આજ, ગયું ભાન સૌ ટળી.
 સખી ફાગણે ખેલે છે ફાગ, પીયુ સંગ પદ્મિની.
 જોઈ અનલ દહે છે અથાગ, પ્રગટ પરતંત્રની.
 કોઈ આવે નહિં કોઈ જાય, સંદેશો શું મોકલું.
 વિયોગીનો વખત કેમ જાય, ભીતર બેઠી ટળવળું.
 સખી ચૈતરે ચીત્તની માંય, બની હુતો આવરી.
 એસું કેમ બગીચાની માંય, પાછી હુતો પરવરી.

મુકી દબચે કદી મરજાદ, કલંક શીરે ચઢે.
 પછી પણ હરી આવે જેવાર ખમર પડતાં વઢે.
 સખી વૈસાખે વખત ન જાય વહાલો લાગે વિઝણો.
 હરી વિણ હું ઢાળું કોને વાય બકારો અતી ઘણો.
 કરી રૂદન રહુ મનમાંય હરી મારો આવશે.
 પછી પૂર્ણ થશે મનકામ દીવસ દુઃખના જશે.
 જેઠ માસે જોખન ભરપૂર વાદળથી વાતુ કરે.
 જીવ માફે એથી ગભરાય સાજન મુંને સાંભરે.
 ચઢી રહેલુ દીસે ધનધોર ચાતક જેને ચાહ્ય છે.
 પીયું પીયું કરી મુખ સાદ રૂઠાં ગીત ગાય છે.
 સખી આપાડે અંધારૂં ઘોર થયું જગમાં અતી.
 ચમકી રહી છે વીજળીયો આકાશ થવાની છે શું ગતી.
 ભય પામું ભયાનક રાત જવું કોની સાથમાં.
 મારો હરી જો આવે કદી હાથ વખત જાય વાતમાં.
 સખી આવણે સુંદર ગીત ગાવા મન થાય છે.
 દુઃખી દીલમાં હવે સારો રંગ અમૃત કોણ પાય છે.
 જશે વીતી જ્યારે માસ બાર કામણુગારો આવશે.
 વહાલો છેતરશે ધરી હાથ મોતી હાર લાવશે.
 સખી ભાદરવે ભરપૂર નદી વહે નીરથી.
 મારે નયણે વહે જલ ધાર મારી હવે શી ગતી.

હવે નહિં જો આવે દીનાનાથ રટું દિન રાતડી.
 તણ દધશું પછી પ્યારો પ્રાણ ખરી કહું વાતડી.
 આસો માસે આનંદના દિન આભૂપણ પહેરવા.
 મને ગમતું નથી મહારાજ વહાલાના વોજેગમાં.
 પતી સંગ સજી સુખપાલ સહીયર મારી નીસરે.
 જોઈ હૃદય વોરે થાય આગ જાણું ને હોળી બજે.
 જોઈ વ્યાકુલ થએલી છે દાસ પ્રસન્ન પ્રભુ થયાં.
 આવી દરશન દીધાં છે ત્યાંય સંકટ પણ સા ગયાં.
 કહે જયરામ પ્રભુને પ્રતાપ આનંદ અતી ઘણા.
 પૂર્ણ કીધા હવે માસ બાર કૃપા કૃષ્ણની ગણા.

ગોકુલની પનીહારન. ૬.

રાગ શ્રી મુખ સુંદર જોવાને.

વિહુલજી વારે ચઢજોરે શરણ રહી છું સામળીયા
 નવ જોશો કરણી અમારીરે—ટેક.

વાટે જાતા સીદ રોકોરે શરણ રહી છું સામળીયા.
 હાંસી કરશે સા લોકોરે શરણ રહી છું સામળીયા.

હુંતો મારગડો ગઘ ભૂલીરે શરણ રહી છું સામળીયા.
 છું ખરેજ હું વાતુડીરે શરણ રહી છું સામળીયા.

હું તો ગોરસ લઈને ચાલીરે શરણ રહી છું સામળીયા.
 મળી ગયા તમે વનમાલીરે શરણ રહી છું સામળીયા.
 છેડલડો તે સીદ ઝાલોરે શરણ રહી છું સામળીયા.
 મનગમતી મોળે મહાલોરે શરણ રહી છું સામળીયા.
 છે મહિં માફં તો મીઠું રે શરણ રહી છું સામળીયા.
 નવ હસે નજરથી દીકુંરે શરણ રહી છું સામળીયા.
 મુજ નણદલ છે બહુ તીખીરે શરણ રહી છું સામળીયા.
 નાખે જટીયા પણ વિંખીરે શરણ રહી છું સામળીયા.
 સામુડી પણ સીખેલીરે શરણ રહી છું સામળીયા.
 જેઠાણી બહુજ રસીલીરે શરણ રહી છું સામળીયા.
 થઈ ગયો વખત બહુ વહાલારે શરણ રહી છું સામળીયા.
 મોહન મુકી દો ચાળારે શરણ રહી છું સામળીયા.
 છો મસ્ત તમે મત વાલારે શરણ રહી છું સામળીયા.
 જગજીવન વૃજનંદ લાલારે શરણ રહી છું સામળીયા.
 હું મળિશ પછી એકાંતેરે સરણ રહી છું સામળીયા.
 જમનાજીના જલ ઘાટેરે સરણ રહી છું સામળીયા.
 રહી ચરણ કમલ શીર નામીરે શરણ રહી છું સામળીયા.
 જયરામ તણા છો રવામીરે શરણ રહી છું સામળીયા.

વધુટેલી ગોપી. ૭,

રાગ ઓધવજી સંદેશો કહેજો રચામને.

નાથ નમેરા થઈ તરછોડી ક્યા ગયાં વહાલા વિનાની રજની
તે કેમ જાય જો-નાથ.

સખી જીવો આ વૃક્ષ તણી શોભા અતી વિદાળી રહી વેલો
તે વરતાય જો-નાથ.

શરીકળા સંપૂર્ણ થકી પ્રગટી રહ્યો ચતુર વીના સુખ શી
રીતે સમઝાય જો-નાથ.

ધન મંડળમાં વિજળીયો ચમકી રહી આતક ચોંખી કરી રહ્યા
છે સાદજો-નાથ.

કોયલ પણ ટહુકારા કરતી સાંભળી વિરહ વનીતાનો જાણુ
વખણાયજો-નાથ.

વીવીધ પંખીઓ પણ સુંદર સુખ માણતાં દેખી મારું હૃદય
અતી અકળાયજો-નાથ.

સીંહણીયો પણ સાવજને બોલાવતી શબ્દ ભયંકરથી મનક
મુંઝાયજો-નાથ.

સામળીયા સમજી થઈને આ શું કરો જયરામ દાસ ગુણુ નવલ
તમારા ગાયજો-નાથ.

હીતોપદેશ ૮.

રાગ વિવેક વણઝારાનો.

ગીરધરના ગુણ ગાવો મળી સુકુમારીરે.
 ભક્તોના ભય હરનાર ભજો ભય હારીરે.
 અવિચળ સુખમાં રહેનાર મળી સુકુમારીરે.
 નીજ સેવકના પ્રતીપાલ ભજો ભય હારીરે.
 જગજીવનના જશ ગાવો મળી સુકુમારીરે.
 વિકૃતવર વૃજનાનાથ ભજો ભય હારીરે.
 કુળ ભૂષણ છો કુળવાન મળી સુકુમારીરે.
 અવધેશ પતી ભગવાન ભજો ભય હારીરે.
 જો આહો તમારું શ્રેય મળી સુકુમારીરે.
 સીતાના વર શ્રી રામ ભજો ભયહારીરે.
 વૈભવની વૃદ્ધિ થવા મળી સુકુમારીરે.
 મમતા મૂકી જયરામ ભજો ભય હારીરે.

ઈશ્વર મહીમા. ૯.

રાગ વન યાત્રાના ધોલનો.

આવો બહેની મળી સહુ આજે રે ગુણ પ્રભુના ગાવા
 સુખ કાજેરે.

મારો વહાણોજી ઉરમાં ખીરાજો કૃપાલુ શ્રી કૃષ્ણના ગુણ ગાઈએરે.
અજામીલ જોવો મહા પાપીરે તેને પદવી ઉત્તમ કેવી આપીરે.
દુઃખ સમુદ્ર નાખ્યા સઘ કાપી—કૃપાલુ.

દ્રોપદિનું સમય સચવાણુંરે સત્ય સરિખું હતું પાસ નાણુંરે.
એની રહેશે કહો કેમ છાનું—કૃપાલુ.

પામ્યા પદ અવિચળ ધ્રુવ રાયરે નામ લેતા મહા સુખ થાયરે.
ખુખીદાર સરસ એ ગણાય—કૃપાલુ.

મહેતા નરસીએ પણ નામ લીધુંરે વાલે મીરાં તણું વિખ પીધુંરે,
ઉલટું જપીએ છતા થાય સીધું—કૃપાલુ.

સુદામાના ચાવલ લીધાં આખીરે નગરી ઠીધી સુવર્ણની આખીરે
દરિદ્રતા દિધી દુર નાખી—કૃપાલુ.

રૂપી ગૌતમની પ્રીયે નારીરે વસ વર્તિ રહ્યાં ગીરધારીરે ચર્ણ
સ્પર્શો કરીને ઓધારી—કૃપાલુ.

માટી ખુંદી રહ્યો એક ધ્યાનેરે ગોરો કુંભાર એજ પ્રમાણુરે
પુત્ર દિધો ફરી ભગવાને—કૃપાલુ.

નામ રમરણ મહા સુખ રાસીરે મટી જાય જોથી જમ પ્રાંસીરે
કહે જયરામ કવિતા વિલાસી—કૃપાલુ.

કૃષ્ણ બાલ ચરિત્ર. ૧૦.

રાગ હ્રીચનો.

હુંતો જોઈ જોઈ બહુ હરખાણી મહારાજ અલખેલો રમે મારે
આંગણે.

આદી પુરૂષ જેનો અંત ન આવે બક્ષીહારી જાણું પ્રભુના
મને—ટેક.

મસ્તકે રહ્યા છે કેશ કેવા રૂપાળા જેને દખી આનંદ બહુ
થાય છે—મહારાજ.

જશોદાજી માત જ્યારે પ્રેમથી બોલાવતી મુખ સામું નીહાળી
દૂર જાય છે—મહારાજ.

ઘડી એકમાં વહાલો ઘેનુ ચરાવે વેણું વગાડી ગીત ગાય છે—
મહારાજ.

નેત્ર વિંચવા આદી રમત ગમતમાં વખત બધુંએ વહી જાય
છે—મહારાજ.

અનેક લીલાઓ એવી કૃષ્ણજી કરે છે દાસ જયરામને ઇચ્છે સાદ્ય
છે—મહારાજ.

સુબોધ રત્ન. ૧૧.

રાગ પુનમ આંદની.

સૈયર શું રહી જાશે જગત વિષે તે સાંભળોરે.

સુંદર કીરતી અથવા કરશો જે ઉપકાર.

પુરાતન સતી સ્ત્રીયોના ગુણ આજે વખણાય છે રે.
નીંદા કરવી એતો નફ્ટ સ્ત્રીયોનું કામ છે રે.

પરના જણ્યા સંગાથે કરવું નહિં એકાંત—ટેક.

સાખી.

કપટીને તો ત્યાગવું વળી વિષયીનો સંગ.

મળે કદી જો વાટમાં સમજો સર્વ કુદંગ.

રમવું જમવું તે પણ હાલત શુદ્ધ થકી સદારે.

વદવી નહિં મુખમાંથી વાત કદી વિકરાળ—પુરાતન.

અપયશ અમથું જો મળે તજવું તે પણ કામ.

નીરાધાર રહેવું નહિં સખળ થવું ન તમામ.

પતીની વશ થઈ રહેવું એજ ખરો શ્રંગાર છે રે.

જાહેર ભૂષણ એકજ વ્યર્થ બધું જંગળ—પુરાતન.

દ્રષ્ટિ ચંચળ થાય તો પ્રભુ તણું દરશન.

લેવું જઈ મંદિર વિષે હરિ થાય પરશન.

એવું કરતાં જો પણ મોહ સતાવે સામટું રે.

ત્યારે જલ ઠંડાથી કરવું જઈ અસનાન—પુરાતન.

ભય રાખી ભગવાનનું વર્તિ રહો સદાય.

તો મુખ સર્વ મળે ખરું, સંશય કંઈ ન ગણાય.

એવા ઉત્તમ ગુણ પાળો જનની શુભ રીતથીરે.

તો જયરામદાસના પ્રભુ પ્રસન્ન થાય—પુરાતન.

શીયળ વીણે. ૧૨.

ગાડી આવી ગુજરાત — એ રાગ.

બેની શીયળ થકી સુખ થાય, સાચી વાત કહું છું છું તમને.
અનુભવથી એ સત્ય જણાય, એવું સમજાયું છે અમને.

સાખી.

વિશ્વમય તો કંઈ છે નહિં જીવો કરીને જાણુ.
એ કૃષ્ણ જે આરોગશે અમર થશે નીરવાણુ કિર્તિ રહેશે જગત વિશે
પ્રમાણુ-સાચી વાત.

દ્રૌપદી મીરાંબાઈને અનુસૂચાળ માત સીયળ થકી સુખ મેળવ્યું
થઈ જગમાં પ્રખ્યાત સેવન કરતાં સુખીજન થાય-સાચી વાત.
શીયળ ખરૂંજ સ્વરૂપ છે કુળવંતી કહેવાય.

પરાધીન પડે રહે ગુણવંતી પરખાય વચન પતીના જે કદાપી
પળાય-સાચી વાત.

મંગળ મય મરજદ છે મૃદુલ મનોહર સાર
પાળો સત્યવતી સહુ વેગે કરી વિચાર
સુકોમળ ગુણ હરીના જ્યાં ગવાય-સાચી વાત.
કપટી કોષ મુખી અને જુદી હીણ ગમાર.
લોપી આ વચનો સહુ વર્તિ રહીત વિચાર
કહું જયરામે વિવિધ એ પ્રકાર-સાચી વાત.

સુચના.

આ સીવાય બીજા પણ પ્રભુ ચરિત્રના કીર્તનો પ્રભાતીયાં
આખ્યાન દેવકીનંદન મહારાજનો વિજેગ વિજેરે ઘણાજ શ્રેષ્ઠ
પુસ્તકો રચાઈ બહાર પડ્યા છે. કીર્તન એક આના સુધીના
છે વાંચવાની ઇચ્છા હોય તો મંગાવી લેવા.

૬૦ શેઠ ધરમસી ભવાનજી ઉનવાલાના માળામાં

કાંદાવાડી—મુ'બઈ.

કવી ભાગલીયા કર્ચ માંડવીવાલા.

